

บทนำ

เจ้าของผมยาวเคลียไหลปลายสะบัดน้อยๆ ล้อมพวงแกมยุระเรือ
ใต้กรอบแว่นหนาคว่ำหนังสือเล่มบางลงบนโต๊ะแล้วเอื้อมมือไปยกหูอุปกรณ์
ทรงเหลี่ยมที่แผดเสียงร้องแหลมไม่หยุดขึ้นมารับ คิ้วเรียวได้รูปขมวดน้อยๆ
ที่มีโทรศัพท์มาตั้งแต่ร้านยังไม่เปิด หากก็กรอกเสียงหวานลงไปเช่นปกติ

"สวัสดีค่ะ ร้านหนังสือรีดแอนด์แชร์ค่ะ"

"พิมพ์ อ่านข่าววันนี้หรือยัง"

น้ำเสียงตื่นเต็นร้อนรนของเพื่อนสนิททำให้เข้าที่เสียบสงบของ
พิมพ์นาราพลอยตื่นตัวไปด้วยโดยอัตโนมัติ ปกติหญิงสาวคุยโทรศัพท์กับ
เชมิกาแทบนับครั้งได้ในช่วงหนึ่งเดือน ยิ่งเพื่อนรักโทรมาหลังพระอาทิตย์
เพ็ญโผล่พ้นขอบฟ้าไม่นานยิ่งผิดวิสัย หล่อนจึงทักเองว่าคงเป็นข่าวใหญ่
เอาการ ซึ่งไม่แปลกนักภายใต้สถานการณ์ในประเทศที่ไม่ค่อยสงบเท่าไร
ในระยะนี้

"หนังสือพิมพ์ยังไม่มาส่งเลย มีข่าวใหญ่อะไรหรือถึงได้โทรมาแต่เช้า"

"อิจู...อิจูจ๋า กตตยนั่นแหละสิ..." เสียงปลายสายขาดหายเป็นห้วงๆ
จับความรู้สึกได้ยาก แต่พิมพ์นาราก็ไม่รอช้าที่จะยำเรื่องนี้ผสมกับเรื่องนั้น

เรียบร้อย ดวงตาดำขลับใต้แว่นหนาเตอะเบิกโต ความม่งงุนมลายหายไป
สิ้นเมื่อโพล่งถามออกไป

"ถูกโจรไต่ฆ่าตายเธอ" หญิงสาวคาดหวังจะได้ยินคำว่าใช่จากอีกฝ่าย
ตามด้วยเสียงร้องไห้ระงม แต่หูของหล่อนกลับต้องระบมแทนเมื่อได้ยิน
เสียงตวาดแว๊ดกรีดแหลมบาดโสตประสาทราวกับเจ้าตัวเพ็งโดนใครเอามีต
กะชวกหัวใจเข้าอย่างจัง

"ปากเสีย!"

"อ้าว งั้นก็ทำสาวห้องแล้วไม่รับแขกเลย เอ...หรือว่าตรวจเจอฉี่ม่วง"
พิมพ์นารายังไม่ละความพยายามในการคาดเดาไปเรื่อย ครานี้อาการตื่นตูม
เป็นกระต่ายหายไปแล้ว เปลี่ยนเป็นสายหน้อย่างอดทนระอาใจกับพฤติกรรม
ของคนในวงการบันเทิงไทยแทน

"บ้า ไม่ใช่สักหน่อย"

"บ๊ะ ไอนั้นก็ไม่ใช่ ไอนี้ก็ไม่ถูก บอกมาเลยมา" พอเสียงทายเป็นถูก
ก็ชักหงุดหงิด อารมณ์ครี้มอกครี้มใจที่สู้อุตสาห์ตื่นขึ้นมาทำงานตั้งแต่โกโ
พลันสลายหายไปสิ้น หล่อนถือนักหนาเรื่องโซกลาง หากเริ่มต้นเช้าวันใหม่
ไม่ตีอาจส่งผลให้การค้าพลอยย่าแยะไปด้วย และการถูกด่าแต่เช้าก็เข้าชาย
'สัญญาณร้าย' อันดับหนึ่งเลย

"คือจี้ อีจู้เขาจัดหริภหิวเกี่ยวกับแฟนคลับ"

สิ้นคำตอบสุดท้ายจากตัวช่วยชื่อเซมิกา ความเสียบก็เข้าเกาะกุมกระบอก
หูโทรศัพท์ครู่หนึ่ง พิมพ์นาราหาเสียงตัวเองไม่เจอเอาเสียเฉยๆ รู้สึกราว
กับเป็นนักมวยที่ถูกฝ่ายตรงข้ามระรัวหมัดเข้าใส่ไม่ยั้ง

หมัดแรกคือ...มันจะโทรมาบอกทำไม ก็รู้อยู่หรือว่านายก้อนอิฐอะไร
นั่นเป็นดารานิดดวงใจของเซมิกาเพื่อนรัก แต่เรื่องนี้มันไม่ได้แปลกใหม่เลย
สักนิด

การที่ดาราดังคนหนึ่งลุกขึ้นมาจัดหริภหิวเอาใจแฟนคลับเป็นเรื่องแสน
ธรรมดาสามัญสุดๆ บนโลกใบนี้ ธรรมดาเสียจนหล่อนมองไม่เห็นเหตุผล

ด้วยซ้ำว่าทำไมยัยเพื่อนบ้านดาราดึงต้องแปลงกายเป็นนกพิราบ แหกซี่ตาโทรมาส่งข่าวคราวแต่เช้า

"โทรมาบอกแค่นี้เนี่ยนะ"

"แค่นี้อะไรกัน มันไม่ใช่ทริปธรรมดา แต่เป็นทริปสองต่อสองหนึ่งเดือนเต็มเชียวนะยะ!" นกพิราบคาบข่าวสาวยามเช้ารีบอธิบายเพิ่ม น้ำเสียงตื่นเต้นเสียเต็มประดา

แล้วไง!

และนั่นเป็นหมัดที่สองที่กระแทกเข้าใส่ตามหลัง ก็ไม่ว่าทริปนี้จะจัดเป็นฝูงหรือสองต่อสอง หนึ่งเดือน หนึ่งปี หรือต่อให้ตลอดชาติ มันก็ไม่เห็นเกี่ยวอะไรกับหล่อนเลย ไม่เกี่ยวทั้งกับตัวคนคาบข่าวมาบอกด้วยนั่นละ

"อย่าบอกนะว่าแจะแอบหนีสามี่ไปร่วมทริป" พิมพินาราแกล้งประชดประเทียด ทั้งรู้ว่าเขมิกาไม่อาจหาญทำอย่างนั้นแน่ ก็ทักซัดนัยสามี่ของเพื่อนหล่อนดูยิ่งกว่าสุนัขพันธุ์ร็อตไวเลอร์ที่ชอบขย้ำเด็กเสียอีก

"บ้าเหอ มีหัวทักซัดได้เอาตาย" เมื่อน้ำเสียงของทางโน้นยามเอ่ยถึงสามี่ฟังดูขยาดเช่นปกติ ความสงสัยในใจเจ้าของร้านสาวก็ยิ่งพอกพูน

"จ้ะโทรมาบอกฉันทำไมไม่ทราบ"

"แหม เล่นถามซะตรงประเด็น แหะๆ คือไอ้โครงการนี้เขาตัดสินใจชุนะจากความเรียง..." เขมิกาอธิบายติดขัด ไม่รู้จะเริ่มต้นยังไง เพราะเรื่องนี้มันพิลึกก๊ออยู่สักหน่อย...ความจริงก็ไม่หน่อย พิลึกมาก...มากๆ ด้วย แต่หญิงสาวมั่นใจว่าคนที่คลุกคลีอยู่กับกองหนังสือ การอ่านและการเขียนทุกวี่วันอย่างเพื่อนรักต้องช่วยหล่อนได้แน่นอน

เมื่อนึกอารมณ์ทอนแสนสวยหุ้ไม่ออก หล่อนก็ขอร้องเอาเสียดี้อๆ หลังจากปล่อยให้ทสนทนายืดเยื้อมานานเกินไปแล้ว

"ช่วยเขียนส่งประกวดให้หน่อยสิ"

"ทำไมฉันต้องเขียน ยังไงแกก็แอบหนีสามี่ไปเสวยสุขกับกิ๊กดาราไม่ได้ อยู่แล้วนี่"

"ไม่ใช่เขียนให้ฉัน"

"พูดอะไรของแก" พิมพ์นารากะพริบตาปริบๆ ระดับความงุนงงพุ่งถึงขีดสุด ก็ไม่ว่าจะพินิจพิเคราะห์ยังไง หัวข้อที่กำลังถกกันอยู่ก็ไม่เห็นเกี่ยวข้องกับหล่อนในแง่มุมไหนสักนิด

"ฟังซำๆ ซัดๆ เลยนะ ฉันอยากขอให้แกช่วยเขียนความเรียงนั้นส่งประกวด ถ้าชนะ แกก็ไปร่วมทริปกับอัฐแทนฉันไปเลย"

"เฮ้ย! สติแกยังดีอยู่เปล่าเนี่ย" ถ้าอยู่ใกล้ๆ หญิงสาวคงเอามือแตะหน้าผาก เชื่อกาการเพี้ยนของเขมิกาเสียให้รู้แล้วรูดไปเลย สงสัยเพื่อนหล่อนจะโดนสามีมัจฉาขี้หว่องแห่องเหี่ยววิสรภาพจนเสียสติไปแล้วเป็นแน่

"ฉันไม่ได้บ้านะยะ!"

"งั้นแกมีจุดประสงค์อะไร"

"แหม อีๆ" เขมิกาหัวเราะขวยเขินก่อนจะวกเข้าเรื่อง "ง่า...คือฉันอยากรู้เรื่องอัฐแบบเจาะลึกอะ อยากรู้ว่าเขากินอะไร นอนท่าไหน"

"จะเก็บไว้จินตนาการแทนหน้าสามีตอนจูจี้กันรึไง!" พิมพ์นาราบเรกคนมีสามีแล้ว...แต่แกลังลิ้ม ก่อนที่น้ำเสียงผันหวานนั้นจะเตลิดไปไกลแสนไกล ออกห่างจากโลกแห่งความเป็นจริงจนกูไม่กลับ พวกแกมยู่ย่ายไปมาอย่างระอา

นี่นะหรือไม้บ้า แบบนี้มันยิ่งกว่าบ้าอีก มีสามีหัวโตอยู่แล้วทั้งคน ยังมีหน้าผำผันถึงดาราในวงการบันเทิงอีกเนี่ยนะ หน้าซำยังจะลากเพื่อนเข้าไปติดร่างแหกับเรื่องผิดศีลธรรมนี้ด้วย!

"ทะเลิ่ง นี่ฉันทำเพื่อแกนะเว้ยไอ้พิมพ์"

"เพื่อฉัน" เอาสมองทุกส่วนตริตรอง ตั้งแต่ซีริบรัมยันไฮโปธาลามัสก็แล้ว หญิงสาวยังไม่เห็นคุณงามความดีของเพื่อนรักในเรื่องนี้สักนิด

"ก็หมูนี่มุกแบ้ก ไม่รู้จะเขียนอะไรลงคอลัมน์ไม่ใช่หรือ คิตดูลี ถ้าแกเขียนชีวิตลับของดาราหนุ่มชื่อดังที่ไม่ค่อยยอมเปิดเผยเรื่องส่วนตัวอย่างอัฐ จะตั้งเป็นพลุแตกขนาดไหน"

วูบแรกเจ้าของร้านรีดแอนด์แชร์ผู้ซึ่งมีอาชีพเป็นคอลัมนิสต์อิสระด้วยอีกอย่างเกือบเอนเอียงไปกับคารมของอีกฝ่าย เขมิก้าพูดถูก เรื่องส่วนตัวของอิฐกฐา กตยยันทันท์ทำให้หล่อนดั่งคัมฟ้าได้เลย แต่มันจะมีประโยชน์อะไรเล่าถ้าเจ้าตัวไม่ยินยอม เผลอๆ แอบเขียนอะไรสุมลี้ลุ่มทำโดนฟ้องขึ้นมาอาจต้องติดคุกหัวโต แค่นี้หล่อนก็รู้สึกว่าการตัวเองโตจนเกินพอแล้วด้วย

"เลิกคิดได้เลย คนอย่างนายก่อนอิฐไม่มีวันยอมให้ใครเขียนเรื่องส่วนตัวของตัวเองหากินหรืออก แค่นั้นนะ อ้อ แล้วถ้าลิ่งนายนั้นมากนัก แกก็พาคุณทักษ์ไปทำศัลยกรรมสิ บอกหมอว่าเอาให้เหมือนอิฐกฐา กตยยันทันท์คงได้อยู่หรือ"

พิมพ์นาราตัดบทเมื่อเห็นว่าเรื่องบ้าๆ นี้ทำห่าจะยึดเยื้อออกไปโดยเปล่าประโยชน์ ก็ข้อเสนอที่เขมิก้าหยิบยกมาหลอกล่อแทบเป็นไปไม่ได้เลย ขนาดหล่อนไม่ใช่พวกตามติดข่าวคราวในแวดวงมายา ยังรู้จักติดศัพท์หวงความเป็นส่วนตัวของดารานุ่มผู้หนึ่งดี เขาไม่มีวันยอมเปิดเผยเรื่องราวชีวิตลับตัวเองสู่สาธารณชนแน่

"เดี๋ยวลี! ถ้าแกได้ไปทริปกับอิฐจริงๆ มีเวลาตั้งเดือนเขียนอะไรที่จะดี๊ดีให้เขาเปลี่ยนใจ" โรคบ้าดารางานโอเวอร์ของเพื่อนทำให้พิมพ์นาราต้องถอนใจปริศนอีกหนแล้วย้ำแน่นหนัก

"ถ้าเป็นคนอื่นคงรู้จักคำว่าเปลี่ยนใจ แต่สำหรับนายนั้นไม่มีทาง เท่านั้น" กลัวอีกฝ่ายจะสรรหาข้อเสนออะไรที่เป็นไปไม่ได้มายั่วให้เสียอารมณ์กว่าเดิม แถมเสียฤกษ์เสียยาม หญิงสาววางหูโทรศัพท์ทันทีโดยไม่ฟังเสียงตัดคำ แล้วก็นั่งหน้ามู๋หิวเสียวอยู่ตรงนั้นเอง

นี่มันเรื่องบ้าบอคออแตกอะไรกันเนี่ย!

หลังจากพยายามสลัดความคิดไร้สาระทิ้งมวออกจากสมอง พิมพ์นาราก็หันเหจากสิ่งทีกังวลใจอยู่ด้วยการก้มหน้าก้มตาทำงานตามเดิม ซึ่งก็คือจกรายชื่อหนังสือที่เพิ่งได้มาเมื่อวานลงบนสมุดปกแข็งเพื่อให้ง่ายแก่การเช็คสต็อกในภายหลัง จากนั้นจึงหอบหิ้วแต่ละเล่มไปจัดวางตามชั้นหนังสือ

ที่แบ่งเป็นหมวดหมู่ไว้แล้วเรียบร้อย

ชีวิตประจำวันของเจ้าของร้านรีดแอนด์แชร์ดำเนินไปเช่นนี้เสมอ ตื่นขึ้นมาเปิดร้านตอนแปดโมงเช้า หมดวันไปกับการนั่งเฝ้าร้านและต้อนรับลูกค้าซึ่งแวะเวียนเข้ามาเป็นพักๆ หากมีเวลาว่างระหว่างวันก็จะเสียดใจกับการเขียนคอลัมน์ส่งนิตยสารในเครือของสำนักพิมพ์เดย์ดรีมเมอร์ที่ทำเป็นฟรีแลนซ์อยู่

กระทั่งถึงเวลาปิดร้านก็ราวสองทุ่มตรง วันอาทิตย์สุดสัปดาห์จึงจะได้ออกไปเปิดหูเปิดตาหาหนังสือจากแหล่งประจำมาเติมร้านบ้าง เป็นการใช้ชีวิตที่ไม่มีอะไรหรือหว่า ติดจะรีบงายเกินไปเสียด้วยซ้ำในสายตาของคนอื่น หากพิมพ์นาราก็มีความสุขกับมัน สุขที่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองรัก...

"หนังสือพิมพ์มาแล้วครับ"

เสียงของเด็กส่งหนังสือพิมพ์ปลุกหญิงสาวให้เลิกคิดถึงอดีตชีวิตของตัวเองลงชั่วคราว พอเห็นเด็กหนุ่มเห็นหนังสือพิมพ์ไว้ข้างประตูเหล็กอย่างเคยแล้วบิดมอเตอร์ไซค์คู่ชีพขับไปยังห้องแถวถัดไป หล่อนก็เดินไปหยิบมันกลับมาอ่านที่โต๊ะทำงาน

ขณะที่พวงแกมยู่ๆ กำลังบิดเบี้ยวเพราะอินไปกับข่าวเหตุบ้านการเมืองที่ไม่ค่อยน่าพิสมัยนัก หล่อนก็เพิ่งนึกถึงใครบางคนขึ้นมาได้ คนที่ทำให้เพื่อนตัวดีโทรมาทำลายฤกษ์งามยามดีในวันทำงานแรกของสัปดาห์จนสูญสิ้น

อิฐฐา กฤตยพันธ์...

มือที่กางหนังสือพิมพ์ค้างอยู่พลิกไปหน้าข่าวบันเทิงโดยทันที ดวงตาดำกลับได้กรอบแฉกหาหาข่าวที่นกพิราบสาวเพิ่งคาบมาบอก แล้วในที่สุดก็พบใบหน้าอันหล่อเหลาราวเทพบุตรกรีกของใครคนหนึ่งลอยโดดออกมา ซึ่งเจ้าของร้านรีดแอนด์แชร์คิดว่าสำหรับคนอื่นที่ได้ยล มันคงกระทบสายตา ตรึงหัวใจมิใช่น้อย

ทว่าสำหรับหล่อน...มันก็แค่ใบหน้าที่สุดแสนจะเย็นชา ใบหน้าหนึ่งเท่านั้นเอง!

‘นายก้อนอิฐทำชื้อฮา จัดทริปสองต่อสองเอาใจแฟนคลับ

อยู่ๆ บริษัททัวร์ของอิฐลา กฤตยพันธ์ก็ลุกขึ้นมาจัดทริปพาราไดซ์ แบบสองต่อสองถึงหนึ่งเดือนเต็ม ให้ลูกค้าได้เต็มอ้อมกับการขึ้นเหนือล่อง ใต้สุดแดนโรแมนติก โดยมีอิฐลา ดาราหนุ่มผู้ขึ้นชื่อว่าเย็นชาและแข็งแกร่งดั่งเหมือนก้อนอิฐที่สุดในวงการบันเทิงเป็นไกด์พาเที่ยวแบบส่วนตัว ส่วนตัว

โอกาสทองสำหรับแฟนคลับพันธุ์แท้มาถึงแล้ว ร่วมสนุกง่ายๆ เพียงเขียนความเรียงขนาดไม่เกิน 2 หน้า A4 บรรยายให้โดนใจไปเลยว่าเหตุไฉนคุณถึงเหมาะสมที่จะเป็นผู้ชนะในครั้งนี้ ใครสนใจส่งผลงานได้ที่บริษัท พาราไดซ์ทริป จำกัด ที่อยู่ XXXXXXXXXXXX ตั้งแต่วันนี้ถึงสิ้นเดือน กุมภาพันธ์จะ หรือสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เบอร์โทรศัพท์ 0-2XXX-XXXX ขออภัยว่าผู้โชคดีที่จะได้ไปทัวร์สวรรค์วิมานชั้นฟ้ากับดารา ดั่งมีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น

อย่างนี้แหละน้ำ มัวแต่เล่นตัวดีนัก สุดท้ายบริษัทไปได้ไม่สวยเลย ต้องเอาชื่อเสียงตัวเองเข้าช่วย ถ้าทำตัวให้นักข่าวรักตั้งกะที่แรกคงไม่ต้อง เหนื่อยขนาดนี้หรอก จริงมั๊ย นายก้อนอิฐ!’

พิมพ์นาราไม่ยอมยกเชือสายตาตัวเองเลย มีเรื่องพิลึกอย่างที่ขยเขมบอก
จริงๆ...

อิฐลา กฤตยพันธ์...เจ้าของใบหน้าคร้ามคมชวนเคลิบเคลิ้มที่หล่อจนเคย เห็นตามหน้าจอโทรทัศน์บ่อยครั้ง ชายหนุ่มที่ให้ภาพลักษณ์อบอุ่นอ่อนโยน เหมือนเทพอพอลโลในตำนานกรีกโรมันยามแสดงบทบาทพระเอกผู้แสนดี ขณะที่เวลาให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนนอกจากกลับแข็งกร้าวดุเดือดเหมือนมาร์ส เทพเจ้าแห่งสงคราม โดยเฉพาะดวงตาคมดูเอาเรื่องนั้น...

ผู้ชายคนนั้นนะหรือ

Trip to Paradise...หริภทิวาใจกับความรัก

14

หญิงสาวขมวดคิ้วงอน หล่อนเคยคิดว่าผู้ชายอย่างเขาไม่มีวันยอมเสียสละโลกส่วนตัวให้ใครเสียอีก ถ้าคนเย็นชาปิดกั้นตัวเองแบบนี้ยอมปล่อยให้บริษัทตัวเองเจ๊ง หล่อนยังแปลกใจน้อยกว่านี้ หรือคนเราพอจนตรอกแล้วละก็สามารทำได้ทุกอย่าง ถึงขนาดจัดทริปส่อเจตนารมณ์เบื้องต้นแบบนี้ก็เอา

หริภทิวาราได้ซึ่งนั่นหรือ... ก๊ย!

ชื่อหริภทำเอาพิมพ์นาราถึงกับตัวสั่นด้วยความขนลุกเมื่อคิดถึงไปถึงความหมายแฝงของมัน เห็นที่พวกแฟนคลับสาวๆ คงรุมทั้งกันส่งประกวดโครงการนี้แหง หากหล่อนคนหนึ่งละไม่เอาด้วย ถ้ารางวัลดึงดูดใจก็ว่าไปอย่าง เงื่อนไขการแข่งขันที่ถนัดแบบนี้เชื่อว่าจะมีอยู่บ่อยๆ

แต่ถ้าเป็นรางวัลทัวร์สวรรค์ชั้นฟ้าชั้นเจ็ดอะไรนี่...

หญิงสาวทำหน้ากลืนไม่เข้าคายไม่ออก ทว่าเมื่อนึกถึงหัวอกเพื่อนรักก็หึ่งเห็นใจและนึกขุ่นอยู่เหมือนกัน ป่านนี้ยัยเหมคงกำลังนั่งตีกอกชกหัวตัวเองโทษฐานรีบตัดสินใจแต่งงานเร็วเกินไปอยู่เป็นแน่

แต่ใครจะยังงี้ก็ช่างเถอะ พิมพ์นาราหวังแค่ว่าสำหรับหล่อน...เรื่องบ้าๆ นี่คงจบลงเพียงเท่านี้...

บทที่ 1

"พีดแบ็คแรงเกินคาดจริงๆ" ปาลัททหยิบผ้าเช็ดหน้าขึ้นมาซับเหงื่อหลังจากอ่านจดหมายหลายร้อยฉบับที่กองอยู่บนโต๊ะทำงานจนตาลาย ชาวซิงรางวัลร่วมทริปปูพาราไดซ์กับอภิญญา กฤตยนั้นท์เพิ่งลงตามลือไปแค่สองอาทิตย์แต่ผลตอบรับไปไกลกว่าที่ชายหนุ่มคาดไว้มาก

เขาประเมินกำลังพวกเอฟซี* ต่ำไป ถึงได้คิดว่าแฟนพันธุ์แท้เลือดอืดที่ทนฤทธิ์เดชเย็นชาของดาราดังฉายา 'นายก้อนอิฐ' ไหวจะเหลืออยู่แค่ไม่กี่ราย ที่ไหนได้...

ถ้าเป็นแบบนี้บริษัทคง...

ยังไม่ทันที่ปาลัททจะคิดอะไรไปไกล ประตูห้องทำงานก็เปิดผางออกเสียงก้อง และสิ่งมีชีวิตที่ยืนแทนที่ประตูบานนั้นเป็นชายหนุ่มร่างใหญ่ ซึ่งไม่ว่าปรากฏตัวที่ใดก็มักเปล่งประกายรัศมีชวนมองเสมอ แต่มันคนน่ามองกว่านี้มาก หากใบหน้าคมสันไม่ติดบั้งตึงขวางโลกเช่นนี้

กระนั้นก็เถอะ ความงามของมันก็ยังสะกดตาแลตะลึงชวนให้คนมองนี่ก็อิจฉาอยู่นั่นเอง

* FC ย่อมาจาก Fanclub

"ทำบ้าอะไรของแก!" อิฏฐุภากระแทกหนังสือพิมพ์ฉบับเจ้าปัญหาลงกับโต๊ะตั้งปังจนกองจดหมายเคลื่อนกระจายเต็มพื้น ดวงตาคมกริบที่ทำให้นางเอกหลายต่อหลายรายอ่อนระทวยมานักต่อนักตอนนี้จับจ้องเขม็งอยู่ที่หุ่นส่วนราวกับจะกินเลือดกินเนื้อ

"กลับมาตั้งแต่เมื่อไหร่วะ ละ...แล้วจะเข้าบริษัททำไมไม่บอกก่อน" ปาลัททหลุบตาต่ำ แม้จะหยิ่งรู้ล่วงหน้าว่าปฏิกิริยาของอีกฝ่ายคงออกมาอีกรอบนี้ หากเมื่อถึงเวลาต้องเผชิญกับมันเข้าจริงๆ ก็ยังอดอกสั่นขวัญแขวนไม่ได้

"บริษัทนี้ก็ของฉันครึ่งหนึ่ง ฉันจะเข้ามาเมื่อไรทำไมต้องรายงาน ที่แกยังฉวยโอกาสลงข่าวเรื่องทริปบ้านี้โดยไม่บอกฉันสักคำ"

"เอ่อ...แกก็รู้ บริษัทเรากำลังสร้างรากฐาน จำเป็นต้องมีแผนการตลาดโปรโมท..." คนก่อวีรกรรมไว้รับหยิบยกข้ออ้างเรื่องบริษัทขึ้นมายุติเอาตัวรอดด้วยน้ำเสียงตะกุกตะกัก

"โดยใช้ฉันเป็นเครื่องมือ...สกปรกที่สุด!" อิฏฐุภาสบถหัวฟัดหัวเหวี่ยงไม่คิดเลยว่าจะโดนพิษสงเอาแต่ได้ของเพื่อนสนิทเล่นงานเข้าโครมเบื้อเรื่อ

ดาราหนุ่มคบกับปาลัททมาตั้งแต่สมัยเรียนปริญญาตรี และรู้นิสัยของผู้ชายตรงหน้าดีว่าเป็นประเภทมุ่งมั่นในความสำเร็จและเป้าหมายของตนจนเกินงาม กระทั่งบางครั้งก็ลืมนึกถึงความถูกต้องและความรู้สึกของคนรอบข้าง

เช่นแผนการจับเหยื่อขึ้นเชียงใหม่ขณะกำลังถ่ายละครไม่รู้อิโหนือไหนอยู่ที่นี่ปารีสอย่างที่เขากำลังโดนอยู่นี่ไง!

ยิ่งคิดก็ยิ่งเจ็บแค้นความประพฤติในทางมิชอบของผู้ที่เป็นทั้งเพื่อนสนิทและหุ่นส่วนเหลือเกิน นี่ถ้ากองถ่ายเกิดเหตุซัดซ่องต้องปักหลักถ่ายทำในฝรั่งเศสกันตลอดทั้งเดือน เขามิต้องตกกระไดพลอยโจนไปกับแผนการมัดมือชกนี้หรือ

"ใช้คำพูดรุนแรงเกินไปนะเพื่อน แกก็รู้ว่าฉันทำเพื่อบริษัท" ปาลัทท